

La Science des PARFUMS

WAŻNE INFORMACJE:

Zestaw chronić przed ciepłem oraz światłem. Nie nakładać czystych substancji na skórę. Sporządzone kompozycje zapachowe mogą być rozpuszczane w alkoholu 90-procentowym albo w wodzie. Jeśli w wodzie, należy przestrzegać minimalnej dawki 45 kropli zapachu na flakonik o pojemności 6 ml. Wody toaletowe sporządzone z użyciem wody mogą być przechowywane przez około 1 miesiąc. Wody toaletowe sporządzane z użyciem alkoholu 90-procentowego mogą być przechowywane przez około 1 rok. Substancje stosować wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem. Nie połykać. Zawsze używać tej samej pipetki do tego samego flakonika i po każdym użyciu przepłukać ją wodą lub alkoholem. Podczas dodawania wody niektóre zapachy mogą mieć lekko mętny kolor. Jest to zjawisko normalne, wynikające z cech fizyczno-chemicznych właściwych mieszankom.

Ogólne informacje dotyczące udzielania pierwszej pomocy

- W razie kontaktu z oczami: Przepłukać obficie wodą. Natychmiast skontaktować się z lekarzem. Zabrać ze sobą substancję wraz z opakowaniem.
- W razie połknięcia: Obficie przepłukać wodą jamę ustną, wypić nieco zimnej wody. Nie prowokować wymiotów. Natychmiast skonsultować się z lekarzem.
- W razie wdychania: Wynieść poszkodowaną osobę na zewnątrz.
- W razie kontaktu ze skórą lub poparzenia: przez co najmniej 10 minut obficie przemywać wodą okaleczone miejsce. W razie wątpliwości skonsultować się z lekarzem. Zabrać ze sobą substancję wraz z opakowaniem.

NASZE ZOBOWIĄZANIE:

Brak powszechnych informacji o zapachach jest oczywistym zjawiskiem, nad czym niezwykle ubolewamy. Marka SentoSphère od 30 lat wypełnia misję odkrywania cudownego świata zapachów poprzez gry planszowe oraz zestawy naukowe. Wszystko po to, by młode pokolenia nie traciły więzi z historią, naturą, wiedzą i umiejętnościami, ale także radością wynikającą z poznawania wszystkich naszych zmysłów: węchu, dotyku, smaku, wzroku oraz słuchu.

ZAWARTOŚĆ ZESTAWU:

- 9 flakoników z koncentratami
- 9 pipetek
- 3 spreje
- 4 puste flakoniki
- 15 pasków do testowania
- 1 instrukcja

HISTORIA PERFUM

Pojęcie zapachu pojawiło się zapewne już w erze paleolitycznej, kiedy to człowiek zaczął spalać drewno, czując przy tym unoszący się delikatny pachnący dym. Ulatująca ku niebu smuga palonego drewna dawała Człowiekowi poczucie więzi między światem ludzkim i boskim. Zaczął więc spalać wonne rośliny, drewno oraz żywice i składać je w ofierze. Samo słowo perfumy pochodzi od łacińskiego wyrażenia „per fumum” oznaczającego „poprzez dym”.

Obecny w wielu językach synonim słowa perfumy fragrance pochodzi natomiast od słowa fragola, czyli poziomka - Rzymianie mieli w zwyczaju rozgniatać te drobne leśne owoce na skórce, ponieważ chcieli rozciąć wokół siebie przyjemny zapach.

W starożytnym Egipcie perfumy, sporządzane przez kapłanów w świątyniach, stosowane były głównie do mumifikowania ciał faraonów. Odkryto, że substancje zapachowe przyczyniają się do lepszej konserwacji ciał, dlatego dość szybko zaczęto kojarzyć moc sakralną z mocą uzdrowicielską. Perfumy stały się więc bardzo cenne. Kilka wieków później weszły w skład wspaniałego daru niesionego przez Trzech Króli dla nowo narodzonego Jezusa. Jest to dowodem na to, że mirra oraz kadzidło miały wartość złota.

W Rzymie, w I wieku naszej ery, Galen (1) oraz Dioskurydes (2), dwaj starożytni lekarze, leczyli aromatami wiele dolegliwości. Natomiast Pliniusz Starszy (3) stworzył kilka formuł zapachowych. Wyróżnił on Sucus (aromatyczne wyciągi z takich roślin jak róża, fiołek, narcyz, korzeń irysa, lawenda, żywice (mirra, kadzidło), cynamon oraz goździki) oraz Corpus, czyli podłoże (oleje roślinne będące wyciągami z migdała, oliwek lub ziaren sezamu), w którym maceruje się substancje zapachowe. Perfumy, będące świętością i lekarstwem, stały się w Rzymie także symbolem władzy!

Powszechne stało się używanie ich w celach uwodzenia. Przed udaniem się na ucztę Rzymianie pieczołowicie pracowali nad swoim zapachem, a pomiędzy posiłkami biesiadnicy spryskiwali się wodą kwiatową. Raczyli się także niezwykle potrawami, takimi jak szparagi zanurzone w aromatycznych olejach. Pojawienie się w Europie chrześcijaństwa zmieniło jednak ten stan rzeczy. Gest Marii Magdaleny namaszczonej wonnymi olejkami stopy Chrystusa aż do XVIII wieku utrwalił przekonanie, że używanie perfum powinno mieć charakter jedynie religijny lub leczniczy. Duchowni w zakonach oraz zakonnice w klasztorach uprawiali ogrody „prostaczków”, gdzie rosły rośliny aromatyczne o właściwościach zdrowotnych. Początkowo stosowało się je głównie w formie naparów, ale wraz z udoskonaleniem alembików, czyli około XII wieku, zaczęto również sporządzać ekstrakty alkoholowe.

Dzięki zastosowaniu alkoholu, zwanego wówczas „spirytusem winnym”, można było przeprowadzać skuteczniejsze i bardziej antyseptyczne maceracje. Być może właśnie to wyjaśnia legendę o królowej węgierskiej (Elżbiecie Łokietkównie), która codziennie stosowała nalewkę na bazie rozmarynu. Zabiegi te pozwoliły jej skórze zachować młodość, a stawom zdrowie, dzięki czemu królowa zdołała uwieść o 50 lat od siebie młodszego króla Polski!

1. Galen – lekarz grecki (129 – około 216 n.e.). Pracował jako lekarz w Pergamonie (Azja Mniejsza) oraz Rzymie, gdzie leczył cesarzy.

2. Dioskurydes – lekarz i botanik grecki (urodzony w latach 40. naszej ery) w Cylicji (dzisiejsza Turcja). Jego opracowania dotyczące wytwarzania leków na bazie roślin, zwierząt oraz minerałów były głównym źródłem inspiracji i wiedzy przez prawie 1500 lat.

3. Pliniusz Starszy – pisarz i przyrodnik rzymski żyjący w I wieku naszej ery (urodził się w 23 roku w Como, we Włoszech). Zmarł niedaleko Pompejów, podczas erupcji Wezuwiusza. Jest znany przede wszystkim jako autor monumentalnej encyklopedii zatytułowanej „Historia naturalna” (około 71 r.).

W średniowieczu zwyczajem było zażywanie kąpiei, do których dodawano kwiaty oraz zioła. Liczne były wówczas łaźnie publiczne – wystawiało się tam nawet przedstawienia oraz jadła wieczerzę w doborowym towarzystwie. Jednak wraz z pojawieniem się pierwszych epidemii Kościół szybko potępił te praktyki. Wielka epidemia dżumy w 1347 roku (zdziesiątkowała jedną trzecią ówczesnego świata chrześcijańskiego) spowodowała, że ludzie zaczęli podchodzić do wody nieufnie – rzadziej się kąpano, ale za to obficie perfumowano.

W epoce renesansu zanikła co prawda tradycja kąpiei w łaźniach, ale za to do mycia ciała używano kawałków materiału nasączonych perfumami bądź octem. Aby pokazać, że są czysti i zadbani, modni Europejczycy nosili nieskazitelnie białe krezy, kołnierze oraz mankiety. W tamtych czasach przykry zapach był oznaką choroby. Chcąc zamaskować zapach własnego ciała, nosiło się przy sobie kulkę zawierającą różne substancje zapachowe. O tym, że perfumy stały się bardzo ważne świadczy chociażby fakt, że Katarzyna Medycejska przybyła na dwór francuski ze swoim osobistym farmaceutą-perfumiarzem.

W tym samym czasie we francuskim Grasse trudniono się wyrobem rękawiczek. Podczas pobytu tamże, Anna Maria Orsini, księżniczka Neroli (4) zasugerowała perfumowanie skór dla swoich rękawiczek. Bardzo szybko rękawicznicy zmienili się w perfumiarzy, ponieważ przemysł perfumeryjny okazał się być bardziej dochodowy niż garbowanie skór. Dla upamiętnienia księżniczki, która na stałe zmieniła historię miasta Grasse, esencję z kwiatu pomarańczy nazwano esencją Neroli.

Ludwik XIV mył się przeważnie na sucho, ale zażywał także kąpiei. Tak bardzo lubił perfumy, że w swoim pałacyku Grand Trianon kazał stworzyć specjalną salę z szufladami, w których były przechowywane wszystkie rodzaje roślin. Każdego dnia po spacerze przychodził tam, aby wdychać zapachowe mieszanki, zmieniające się w zależności od weny mistrza zielarza-perfumiarza.

Dlatego też, kiedy królewski minister Jean-Baptiste Colbert zaproponował Ludwikowi otwarcie Kompanii Wschodnioindyjskiej, król był zachwycony. W 1664 roku Francja, jeśli chodzi o handel z Azją, była bardzo opóźniona w stosunku do Portugalii, Anglii i Holandii. W tamtych czasach przyprawy korzenne były bowiem tak samo ważne w lecznictwie, jak i w gastronomii oraz przemyśle perfumeryjnym.

Również w XVII wieku, pewien włoski perfumiarz osiadł w Kolonii, w Niemczech, i stworzył tam „cudowną wodę” (aqua mirabilis). Jako że pozostał bezdzietny, cenną formułę otrzymał w spadku jego bratanek, Giovanni Maria Farina (5). W 1727 r. Wydziału Nauk w Kolonii oficjalnie uznał właściwości lecznicze wytwarzanej przez Farinę wody. Podczas licznych wojen francusko-niemieckich rozgrywających się w XVII wieku, maszerujący przez Kolonię żołnierze śpieszyli do słynnego aptekarza, by zakupić fiolkę miejscowej wody. Antyseptyczne właściwości zawartego w niej alkoholu w połączeniu ze skórą cedratu, pomarańczą, bergamotą oraz rozmarynem pomagały żołnierzom w leczeniu drobnych ran mogących wywołać gangrenę. Tak właśnie zrodziła się sława „wody kolońskiej”.

Zresztą sam Napoleon miał w zwyczaju obmywać się wodą kolońską i zużywał jej około 100 - 120 litrów miesięcznie!

W XIX wieku, wraz z nastaniem rewolucji przemysłowej, władze publiczne zachęcały do stosowania higieny – zarówno mydło, jak i łaźnie stały się na nowo ogólnodostępne. Równoczesny rozwój chemii syntetycznej umożliwił stworzenie cząsteczek zapachowych: kumaryny (występującej w fasoli tonka), waniliny (98% związków zapachowych wanilii) oraz jononów.

We Francji powstały nowe marki perfumeryjne: Guerlain, Houbignat, Coty, Caron. Perfumiarze kupowali surowce aromatyczne w Grasse, ale same perfumy tworzyli i sprzedawali głównie w Paryżu.

4. Około 1680 r., Anna Maria Orsini, księżna Bracciano i Neroli (zwana także księżną Ursinis), wprowadziła w świecie perfum modę na esencję z gorzkiej pomarańczy, ponieważ perfumowała nią swoje rękawiczki oraz dodawała ją do kąpiei. Od tamtego czasu nazwa Neroli stosowana jest dla takiej właśnie esencji.

5. Giovanni (Johann) Maria Farina – włoski perfumiarz, urodzony 8 grudnia 1686 roku w Santa Maria Maggiore, w Księstwie Mediolanu, zmarły 25 listopada 1766 r. w Kolonii, w Niemczech.

François Coty, wizjoner tamtych czasów, rozpoczął dystrybucję w domach towarowych, następnie przeniósł się do Stanów Zjednoczonych. W 1920 r. stworzył mniejsze i bardziej ekonomiczne flakoniki, dzięki czemu perfumy mogły stać się produktem przeznaczonym do szerokiej konsumpcji.

W XX wieku pojawiły się perfumy sygnowane przez kreatorów mody, takich jak Paul Poiret, Coco Chanel, Elsa Schiaparelli, a w domach mody zaczęli zasiadać zawodowi kreatorzy perfum. Nieco później pojawiły się na rynku firmy zajmujące się ekstrakcją surowców lub syntezą molekuł zapachowych. Firmy te proponowały następnie swoje perfumy kreatorom mody, artystom, sportowcom, aktorom. W latach 80. konkurencja na rynku stała się naprawdę zacięta. Aby zaistnieć w świadomości konsumenta, należało przede wszystkim postawić na promocję, reklamę oraz marketing.

W ciągu 30 lat koszty inwestycyjne i promocyjne stały się elementem dominującym, zaczęły przeważać w budżecie przeznaczonym na zakup surowców zapachowych. Dążenie, by dany zapach podobał się w każdym miejscu na świecie – perfumy są bowiem produktem o zasięgu ogólnoswiatowym – spowodowało, że produkowane zapachy tracą obecnie na swojej oryginalności, trwałości oraz bogactwie aromatycznym. Przemysł perfumeryjny staje się istotną gałęzią gospodarki, a producenci surowców zapachowych sami organizują i tworzą własne zasady. Władze publiczne oraz stowarzyszenia konsumenckie domagają się informacji o alergenach, gdyż te stanowią nieodłączną część najwspanialszych surowców stosowanych w przemyśle perfumeryjnym. Większość konsumentów chce kupować perfumy na bazie naturalnych składników, co stoi w sprzeczności z wykluczeniem alergenów, ponieważ większość naturalnych surowców zawiera substancje mogące wywoływać uczulenia.

Powstają nowe niszowe marki walczące o zachowanie oryginalności pięknych i znanych zapachów, ale tak naprawdę, chcąc przeciwdziałać obecnym trendom, należy kupować stare perfumy. Między rokiem 1990 a 1999 powstawały cudowne akordy z silną „osobowością” i to właśnie one stanowią część naszego dziedzictwa zapachowego. Mogą one jednak zniknąć z rynku, jeśli nie będzie się ich kupowało – a byłaby to ogromna strata...

POZYSKIWANIE NATURALNYCH SUROWCÓW

Zasadniczo rośliny składają się z korzeni (lub kłączy), łodyg, drewna, liści, kwiatów oraz owoców. Substancje zapachowe mogą się znajdować w jednej z tych części i ona właśnie podlega przetwarzaniu – przeprowadza się szereg procesów, mających na celu wyekstrahowanie cząsteczek zapachowych.

OLEJEK ETERYCZNY

W przypadku owoców cytrusowych technika polega na obraniu i wyciskaniu skórki, a pozostały miąższ wykorzystywany jest w przemyśle rolno-spożywczym. W przypadku innych roślin, takich jak rozmaryn, lawenda, róża, drewno, uzyskuje się olejki eteryczne w wyniku destylacji. Proces destylacji polega na umieszczeniu właściwych

substancji (płatki kwiatowe, liście, drewno) w alembiku, na specjalnym sicie, a pod to sito wdmuchiwana jest para wodna. Pod wpływem ciśnienia para wydobywa substancje aromatyczne. Rurki, przez które przechodzi para wodna, są następnie schładzane; para wodna ulega kondensacji – powstała woda, cięższa od olejków eterycznych, podlega dekantacji. W ten sposób otrzymuje się esencję różaną, zawierającą wyłącznie substancje zapachowe, oraz wodę różaną, będącą produktem dekantacji.

Wydajność jest bardzo różna, w zależności od podstawowych surowców – aby otrzymać 1 kg esencji lawendowej, potrzeba 500-1000 kg kwiatów lawendy. Aby otrzymać 1 kg esencji różanej, potrzeba aż 45 000 kg (4,5 tony) płatków różanych!

KONKRETY ORAZ ABSOLUTY

W alembikach, podobnych do tych uprzednio omawianych, dzięki rozpuszczalnikom można przeprowadzać także ekstrakcję substancji zapachowych. Otrzymuje się wtedy lepki produkt, często zawierający woski – jest to ekstrakt olejku eterycznego, zwany „konkretem”. Chcąc, by zawierał jedynie substancje zapachowe, czyści się go alkoholem. Otrzymany w ten sposób produkt zwany jest „absolutem”. Niektóre surowce mogą być otrzymywane wyłącznie w wyniku takiego procesu, inne w wyniku obu procesów, jak na przykład olejek różany czy z kwiatu pomarańczy.

Niegdyś otrzymywano konkrety, a następnie absoluty, poprzez nawanianie. W tym celu rozkładano wonne kwiaty na wysmarowanych tłuszczem (tłojem) paletach i tak pozostawiano je na kilka dni, aby cząsteczki zapachowe rozpuszczalne w tłuszczach mogły przedostać się do tłój. Następnie płukano woski, aby otrzymać absolut.

EKSTRAKCJA NADKRYTYCZNYM CO₂

Jest to nowoczesna technika mająca na celu pozyskiwanie cząsteczek zapachowych przy lepszym ich zachowaniu, nie są one bowiem podgrzewane. Technika ta jest bardzo kosztowna, dlatego cena jest czasami nawet czterokrotnie wyższa niż w przypadku wytwarzania olejków eterycznych.

WYBÓR STOSOWANYCH PRZEZ NAS SUROWCÓW

Do produkcji perfum używa się substancji zapachowych będących wyciągami roślinnymi albo cząsteczek stworzonych przez człowieka. Wszystkie te substancje nazywa się surowcami zapachowymi.

Podobnie jak kiedyś, surowce takie mogą one być wykorzystywane w lecznictwie – obecnie nazywa się to aromaterapią. Można je również stosować w różnych dawkach (w co najmniej 10-krotnie mniejszym stężeniu) do produkcji aromatów spożywczych, możemy je zatem znaleźć w napojach gazowanych, cukierkach, jogurtach, czasami też lodach. Oczywiście wcześniej przeprowadza się liczne testy, dzięki którym można z pewnością stwierdzić, czy takie cząsteczki nie stanowią dla nas żadnego zagrożenia.

Surowce zapachowe mogą także wywoływać podrażnienia oraz alergię, choć te ostatnie są bardzo rzadkie (mniej niż 0,8% populacji jest wrażliwa na cząsteczki zapachowe). Jednak na wszelki wypadek władze publiczne zdecydowały o zamieszczaniu na opakowaniach produktów informacji na temat cząsteczek alergizujących dla skóry – chodzi głównie o cząsteczki zawarte w esencjach naturalnych, takich jak esencja pomarańczowa i cytrynowa, cynamonowa i goździkowa, lawendowa oraz różana. Nie oznacza to jednak, że cząsteczki zawarte w „produktach mogących wywoływać alergię” podrażniają bądź są toksyczne. Chcąc stosować naturalne składniki w perfumach, trzeba liczyć się z tym, że mogą one uczulać.

KILKA ISTOTNYCH POJĘĆ ZWIĄZANYCH Z PRODUKCJĄ PERFUM

Tworząc perfumy, trzeba po mistrzowsku połączyć ze sobą esencje, absoluty, molekuly oraz bazę. W zależności o rodzaju pożądanej nuty zapachowej, stosuje się każdy ze składników w mniejszej lub większej ilości.

Aby można było samodzielnie skomponować perfumy, wybraliśmy surowce, których poziom parowania jest bardzo zróżnicowany:

- NUTY GŁOWY - najbardziej ulotne (oznaczone ▲)
- NUTY SERCA - które ulatniają się w ciągu 1-5 godzin (oznaczone ♥)
- NUTY BAZY - najtrwalsze (oznaczone ■)

ESENCJE ZAWARTE W ZESTAWIE

1. Baza jaśminowa (Base Jasmin) jest kompozycją stworzoną na bazie różnych surowców, syntetycznych i naturalnych, przywołujących zapach kwiatu jaśminu. Absolut jaśminu jest obecnie rzadko stosowany, ponieważ dla otrzymania 1 kilogram takiego absolutu potrzeba ponad 600 kg płatków kwiatowych. ♥
2. Baza różana (Base Rose) jest kompozycją stworzoną na bazie rozmaitych surowców, syntetycznych i naturalnych, przywołujących zapach róży. Esencja różana jest obecnie rzadko stosowana – aby uzyskać 1 kilogram esencji, potrzeba 4,5 tony płatków różanych. ♥
3. Esencja lawendowa (Essence de Lavandin) pochodzi z kwiatów w większości uprawianych we francuskiej Prowansji. Dla uzyskania 1 kg esencji potrzeba około 500 kg kwiatów. ▲
4. Esencja cytrynowa (Essence de Citron) jest otrzymywana w wyniku tłoczenia skórki cytrynowej. Drzewka cytrynowe są uprawiane głównie w basenie Morza Śródziemnego, a także na Wybrzeżu Kości Słoniowej. ▲
5. Sandalore© jest związkiem chemicznym o zapachu drzewa sandałowego, substytutem esencji sandałowej. Taka esencja była niegdyś otrzymywana w wyniku destylacji bardzo cennego drzewa sandałowego. Chcąc chronić lasy indyjskie, wiele firm stworzyło substytuty esencji naturalnej, jak na przykład firma Givaudan, która stworzyła Sandalore©. ♥
6. Brasydynian etylenu (Brassylate d'éthylène) jest związkiem chemicznym o zapachu piżma. Jest więc alternatywą dla naturalnego piżma otrzymywanego z gruczołów piżmowca. Piżma są zazwyczaj kompozycjami półtłotnymi, z tego też powodu nazywane są niesłusznie utrwalcaczami. Na pasku testowym czuć zapach przez długi czas, ale uwaga - wiele osób może w ogóle nie czuć zapachu piżma, ponieważ są na niego niewrażliwe. Po maceracji piżma nadają perfumom głębi. ■
7. Jonon alfa (Ionone Alpha) jest związkiem chemicznym o zapachu fiołków. Jest szeroko stosowany w przemyśle perfumeryjnym i spożywczym. Molekuła ta jest substytutem. W warunkach naturalnych należałoby użyć kilku ton kwiatów, aby otrzymać 1 kg esencji fiołkowej. Ponadto należy pamiętać, że płatki kwiatowe nie zawsze mają ten sam zapach. ♥
8. Baza owocowa (Base fruitée) jest kompozycją kilku owocowych i słodkich surowców, dzięki czemu mieszanki zapachowe mogą być bogate w aromaty, zachowując nowoczesny charakter. ♥
9. Etylowanilina była pierwszym dopracowanym aromatycznym związkiem chemicznym. Jej zapach jest przyjemny, ale mniej bogaty i interesujący niż absolut waniliowy otrzymywany z lasek wanilii. Ten związek chemiczny pachnie tak samo jak wanilina, ale jest trzykrotnie silniejszy. ■

INSTRUKCJA

Należy rozpocząć od wąchania esencji lub baz zapachowych. W tym celu trzeba otworzyć flakoniki i ustawić je pionowo (zdjęcie obok). Okrągły otwór umożliwia ułożenie paska testowego obok każdego flakonika.

Wybrać jedną formułę z przewodnika i wziąć pusty flakonik. Odmierzyć liczbę kropli wskazaną dla każdej esencji lub zapachu. Używać zawsze tej samej pipety dla tego samego flakonika (wkładając główkę do dołu otworu, obok flakonika). Dodać wodę lub alkohol 90-procentowy, zamknąć flakonik i potrząsnąć.

Uwaga: zalecane jest kupienie alkoholu bezzapachowego, najlepiej w aptece. Podczas używania alkoholu 90-procentowego należy zachować szczególną ostrożność: może on szybko się zapalić, nie należy więc zbliżać go do płomienia. Bardzo szybko również się ulatnia (zamknąć pojemnik z alkoholem od razu po użyciu).

I perfumy gotowe! Można wypróbować ich zapach na pasku testowym i, jeśli się spodoba, zacząć je stosować. Przed wykonaniem kolejnych próbek wystarczy opróżnić i kilkakrotnie przepłukać flakoniki niewielką ilością wody. Aby otrzymać bardziej intensywną wodę toaletową, można podwoić lub potroić wskazaną liczbę kropli.

OPISYWANIE PERFUM

Zapach, nutę oraz kompozycję można opisać za pomocą kilku przymiotników. Należy wybrać spośród nich te, które najdokładniej opisują nasze własne perfumy: aldehydowy, ambrowy, aromatyczny, ciepły, ciężki, cytrynowy, drzewny, egzotyczny, hesperydowy, jaśminowy, korzenny, kwaskowaty, kwiatowy, lawendowy, morski, orientalny, orzeźwiający, owocowy, piżmowy, polny (nuta aromatycznej lawendy), pudrowy, skórzany, substancyjny, szyprowy, świeży, waniliowy, zielony, zwierzęcy.

Ważne jest jednak to, by samodzielnie tworzyć język opisujący własne perfumy.

SŁOWNICZEK

AKORD - połączenie dwóch lub trzech surowców zapachowych, przykład: akord „lawenda/wanilia”.

BAZA LUB KOMPOZYCJA - połączenie kilku esencji lub substancji zapachowych.

WODA KOŁOŃSKA - stworzona z esencji cytrusowych (ponad 70% w składzie) rozcieńczonych w alkoholu o mocy około 70%.

WODA TOALETOWA - zapach rozcieńczony w 3-7% w alkoholu. Ekstrakty są dwukrotnie lub trzykrotnie bardziej skoncentrowane.

ESENCJA - ciecz zapachowa otrzymywana w wyniku destylacji jakiejś rośliny, kwiatu, drzewa lub w wyniku tłoczenia, np. cytrusów.

SUROWCE ZAPACHOWE - całość związków chemicznych oraz ekstraktów roślinnych stosowanych do produkcji perfum.

PASEK LUB PAPIEREK TESTOWY - wąski pasek porowatego papieru służący do zanurzania w esencji lub perfumach, ułatwiający ich wąchanie oraz śledzenie ich ewolucji w czasie.

NUTA - termin używany do charakterystyki zapachu, przykład: zapach z nutą zieloną.

PERFUMY - kompozycja zapachowa stworzona z użyciem zapachowych surowców pochodzenia naturalnego oraz syntetycznych.

PRZYKŁADY KOMPOZYCJI

JASMINA

Baza owocowa ♥	25
Baza jaśminowa ♥	30
Brasydynian etylenu ■	5

PERFUMY Z GRASSE

Esencja cytrynowa ▲	10
Baza jaśminowa ♥	20
Baza różana ♥	20
Etylowanilina ■	5
Brasydynian etylenu ■	5

ORIENTALNA SŁODYCZ

Esencja cytrynowa ▲	10
Baza jaśminowa ♥	30
Etylowanilina ■	10
Brasydynian etylenu ■	20

ŚWIEŻA RÓŻA

Esencja cytrynowa ▲	15
Baza owocowa ♥	22
Baza różana ♥	40

JOIA

Esencja cytrynowa ▲	10
Baza jaśminowa ♥	30
Etylowanilina ■	10
Brasydynian etylenu ■	20

RÓŻA PUDROWA

Baza różana ♥	15
Sandalore© ♥	20
Etylowanilina ■	20
Brasydynian etylenu ■	10

FIOŁEK & JAŚMIN

Baza owocowa ♥	10
Baza jaśminowa ♥	25
Jonon alfa ♥	30

ŚWIEŻOŚĆ ORIENTU

Esencja cytrynowa ▲	6
Baza jaśminowa ♥	15
Etylowanilina ■	6

FIOŁEK

Baza owocowa ♥	5
Baza jaśminowa ♥	10
Jonon alfa ♥	30
Etylowanilina ■	20

ORIENTALNY FIOŁEK

Esencja cytrynowa ▲	20
Baza owocowa ♥	20
Baza jaśminowa ♥	20
Jonon alfa ♥	20

SŁODKA LAWENDA

Esencja lawendowa ▲	35
Sandalore© ♥	15
Etylowanilina ■	20
Brasydynian etylenu ■	10

MUSK FOR MEN

Esencja lawendowa ▲	35
Baza owocowa ♥	15
Brasydynian etylenu ■	20

PERFUMY DLA TATY

Esencja cytrynowa ▲	20
Esencja lawendowa ▲	20
Sandalore© ♥	25
Brasydynian etylenu ■	15

WODA KOŁOŃSKA

Esencja cytrynowa ▲	30
Esencja lawendowa ▲	12
Sandalore© ♥	4
Etylowanilina ■	6
Brasydynian etylenu ■	4

WOODS FOR BOYS

Esencja cytrynowa ▲	20
Jonon alfa ♥	7
Sandalore© ♥	35
Brasydynian etylenu ■	10

Wszelkie prawa zastrzeżone © Sentosphere – 59 bld du général Martial Valin – 75 015 Paris – Francja

Uwagi i zastrzeżenia prosimy kierować na adres:

I.Dyląg Allegro Sp.j. – Kraków; www.ida-kids.pl

Wyłączny dystrybutor w Polsce firmy:

Sentosphere – 59 bld du général Martial Valin – 75 015 Paris – Francja – www.sentosphere.fr